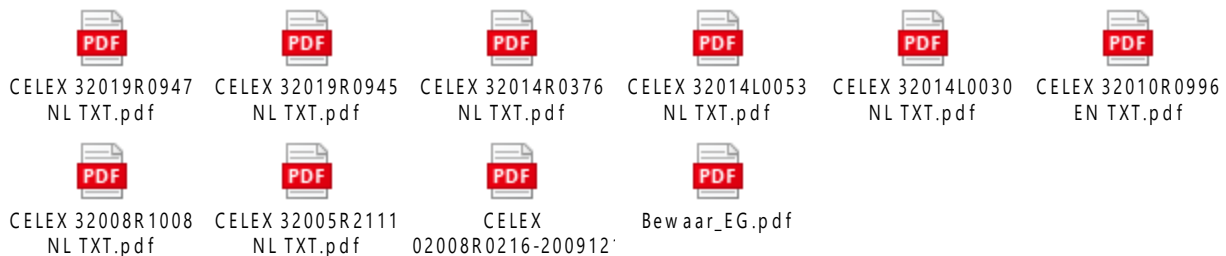

Reactie op de regeling nr. IENW/BSK-2023/30856.

Het is toch jammer dat Sonja Barend het nooit is gelukt een wet te initiëren om schrijvers van moeilijke en onbegrijpelijke taal te dwingen een rode pet te dragen in het openbaar. Zouden we de deugnieten kunnen herkennen.

Bovengenoemd stuk staat bol van de aanhalingen en verwijzingen naar Europese wetgeving, die ook weer bol staat van verwijzingen en aanhalingen uit andere bronnen. Ik heb er een paar gedownload en gelezen:

Na verloop van tijd gaat het je toch wel duizelen. Waar hebben we het over. Een groep mensen heeft een hobby, het bouwen en vliegen van modelvliegtuigen, daar worden al deze documenten voor opgetuigd, om de veiligheid van de gebruikers en de omgeving te waarborgen.

Op zich kan het geen kwaad om een handboek voor een vereniging in elkaar te steken, om afspraken vast te leggen, maar om die ook de minister ter hand te stellen om een vergunning te mogen ontvangen voor een kleine € 500,00 is wel veel gevraagd. Heeft de minister wel de mankracht om al die stukken te lezen en te controleren op juistheid en toepasbaarheid. Verwacht hij dat alle gegevens t.a.v. de gevraagde eisen door landmeters worden gecontroleerd, of mag een redelijke inschatting van de vereniging opgenomen worden? Verwacht de minister dat de verenigingen nog blijven bestaan als de administratieve druk van de bestuursleden zodanig hoog wordt dat niemand zich nog beschikbaar stelt voor het bestuur, laat staan dat de bestuursleden leden moeten gaan wijzen op hun verantwoordelijkheden op het veld en de zorg voor hun model en apparatuur. Waar halen we de deskundigen vandaan die kunnen beoordelen of het gebouwde model voldoet aan de eisen van luchtvaardigheid, waar halen we overigens de eisen vandaan? Wie bepaalt de minimumvaardigheid van de piloot die zijn zender bedient maar hem in laat stellen door een ander? Verenigingen nemen een veiligheidsexamen af, pas dan mag iemand voldoende ervaring op gaan doen om veilig te vliegen, watdan als de nieuwbakken piloot zich overschat en gaat vliegen met een model wat hem totaal niet ligt. Wie moet er dan ingrijpen? Het bestuur? Ik zie de ruzies al voor me, "waar haal je het lef vandaan"? Moeten we leden gaan vertellen waar ze wel en niet mee mogen vliegen, waar ze mogen vliegen en met wat? De vereniging gaat in no time ter ziele, en dan?

Het is al moeilijk genoeg een vereniging te besturen, leden te voorzien van een bouw- en vlieglocatie. De kosten rijzen de pan uit, maatschappelijk gaat het op dit moment vrijwel niemand voor de wind, en dan worden de teugels nog eens een keer extra aangehaald, en waarom?

Nog niet zo lang geleden is vast komen staan dat de oorzaak van al deze ellende voor de verenigingen is ontstaan door de komst van drones, cowboys zonder regels, geen lid van een vereniging, op zoek naar de grenzen van wat betamelijk is. Uitzonderingen daargelaten.

De meeste clubs waren ook niet bereid dit soort “modelvliegers” op te nemen, en aansluiting bij de KNNVL of een andere organisatie verliep moeizaam. Van rijkswege is het probleem onderkend en de zgn “vleugel -vliegers” zouden worden ontzien in de te komen maatregelen, jammer dan, we worden over de zelfde kam geschoren. De hier voor ons liggende maatregelen laten dat niet zien. Wij zijn de klos.

Wat me nu benieuw of wij de enige zullen zijn, komt er ook een speciale regeling voor de hippische bond, ik ben banger voor een op hol geslagen paard dan voor een uit controle geraakt modelvliegtuigje! Wat denken we van de horde racefietsers die en bloc in de weekenden de fietspaden en wegen op de Veluwe terroriseren, mogen die ook een vergunning aan gaan vragen om hun hobby te bedrijven, een handboek met zich meevoeren, zij zijn ook deelnemers in een vorm van transport die sterk gereguleerd is, waar rechts voorrang heeft.

Wat gebeurt er met de afspraken die nu gemaakt zijn met de burgemeesters (instemming) over het gebruik van een modelvliegveld in de gemeente, blijft die bestaan? Wat denkt U van de grondeigenaren die verenigingen toelaten gebruik te maken van hun weilanden, niet elke vereniging heeft een eigen terrein waar zij alles zelf kunnen bepalen. De mogelijkheden om een veld te verwerven voor een vereniging zijn in dit land vrijwel nul, vaak zijn we afhankelijk van de goodwill van een boer, en betalen velen een aardige duit aan de gemeente om een stuk agrarisch weiland te gebruiken.....

Het kan een goede zaak zijn als een centrale regering dit soort zaken regelt, maar mijns inziens wordt hier met een gigantisch kanon op een mug geschoten. Nergens in dit stuk lees ik een duidelijk doel om te komen tot een houdbare regeling.